

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci stěžovatele: **V. G.**, nezastoupen, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele podané proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2004, č. j. 5 Az 110/2003 - 30,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 1. 2003, č. j. OAM-1371/VL-14-K01-2001, nebyl stěžovateli udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2, a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu) a dále bylo rozhodnuto, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu, v platném znění.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 28. 1. 2004, č. j. 5 Az 110/2003 – 30, zamítl, a to pro nedůvodnost.

Proti rozsudku krajského soudu byla podána kasační stížnost, v níž za petitem žaloby žalobce vyjádřil žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Výzvou Městského soudu v Praze zaslal tento soud stěžovateli k vyplnění tiskopisu o majetkových poměrech a k zaslání zpět soudu. Stěžovatel výzvu převzal dne 2. 4. 2004, formulář vyplnil a zaslal zpět soudu, kam došel dne 19. 4. 2004 (na č. l. 49 a násl.). Usnesením ze dne 25. 8. 2004 Městský soud v Praze zamítl žádost žalobce o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti (na č. l. 54) a dalším usnesením ze dne 25. 11. 2004 (na č. l. 56) soud vyzval stěžovatele, aby si zvolil zástupcem advokáta pro toto řízení. Dále soud v tomto usnesení poučil stěžovatele o skutečnosti, že zástupcem může být i osoba s vysokoškolským právnickým vzděláním, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soud rovněž stanovil stěžovateli lhůtu dvou týdnů po doručení tohoto usnesení k předložení plné moci zvoleného zástupce, v opačném případě soud stěžovatele poučil o odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem. Na tuto výzvu stěžovatel vůbec nereagoval, přestože si písemnost vyzvedl dne 27. 12. 2004 a vůči soudu zůstal nečinný.

Nejprve je třeba zabývat se včasností podané kasační stížnosti stěžovatelem. Kasační stížností ze dne 3. 3. 2004 došla k Městskému soudu v Praze téhož dne (podáno osobně), se stěžovatel domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze, č. j. 5 Az 110/2003 - 30, ze dne 28. 1. 2004. Tímto rozsudkem byla žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2003, č. j. OAM-1371/VL-14-K01-2001, zamítnuta pro nedůvodnost.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost, byl stěžovateli doručen uložením v pondělí 16. 2. 2004.

Dle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení usnesení Krajského soudu v Ostravě, stěžovateli – tj. v daném případě doručení uložením v pondělí 16. 2. 2004. Ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. den následující po dni doručení je považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s.

Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - tj. dnem doručení, a to na pondělí 1. 3. 2004.

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, bylo pondělí 1. 3. 2004.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost ze dne 3. 3. 2004 a podaná téhož dne na podatelnu Městského soudu v Praze, byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Vzhledem ke skutečnosti, že stěžovatel ani na výzvu soudu neodstranil nedostatek podmínky řízení spočívající v absenci zastoupení, nelze v řízení pokračovat.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 24. března 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu